

нѣщата, които се казватъ, никога не ставатъ. Правилото е таково. На 100 казани нѣща, едно става, а на 100 неказани нѣща, 99 ставатъ. Ами че много естествено! Ако посѣтите 100 орехи, и никой да не ги знае, 99 ще израстнатъ, но ако 100 посѣтите и кажете, колко ще израстнатъ? Дѣцата ще идатъ, ще ги човъркатъ едно по едно и ще ги изядатъ. Даже хубаво е нѣкой пѣтъ човѣкъ самъ, спрѣмо себе си, и той нищо да не знае. Трѣбва да е въ извѣстно отношение невѣжа. Нѣкой казва: кажи ми какво ще прѣмина за бждеще! Мога да ти кажа, но ти нѣма да придобиешъ опитностъ. Ти трѣбва да бждешъ невѣжа, докато придобиешъ опитността. Слѣдователно, не се плашете отъ невѣжеството. Не искайте да бждете учени, прѣди да платите данъка си! Че какъ ще станете учени хора? — Слѣдъ като сте минали опитността, слѣдъ като платите данъка си. Онзи ученикъ трѣбва да прѣмине 14, 15, 20 години въ учение, и тогава става ученъ. Ако вие не прѣминете прѣзъ редъ сътресения, прѣзъ редъ изпити въ живота, какви ученици ще станете? Вие казвате: азъ вече цѣла една година съмъ тукъ въ школата. Хмъ, една година! Не една година, не единъ животъ. Може би ви трѣбватъ още единъ, два, три живота. Може въ единъ животъ да направите много, но да не мислите, че е